

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 38371

гр. София, 18.11.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав, в
закрито заседание на 18.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

като разгледа дело номер **11579** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 АПК вр. чл. 172, ал. 5 ЗДвП.

Образувано е по жалба на В. Г. К. от [населено място], подадена чрез адв. Л. Л., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-4332-004730 от 23.09.2025 г., издадена от И. В. Й. – полицейски инспектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“ - СДВР. В жалбата е обективизирано и искане за спиране на изпълнението на заповедта на основание чл. 166 АПК. Твърди се, че оспорващият е назначен на длъжност „шофьор на товарен автомобил“, поради което допуснатото предварително изпълнение на обжалвания акт, с който му е отнето СУМПС, ще доведе до прекратяване на трудовия му договор и лишаване от месечни доходи. В подкрепа на твърденията си ангажира и писмени доказателства.

Административен съд София-град, в настоящия състав, след като се запозна с доказателствата, представени с административната преписка, както и тези ангажирани от оспорващия, намира от фактическа и правна страна следното:

Искането за спиране на предварителното изпълнение на приложената ПАМ е процесуално допустимо – при висящо производство по оспорване на заповедта за прилагане на ПАМ, от лице, чийто права и законни интереси са засегнати неблагоприятно. Разгледано по същество е основателно.

В конкретния случай спрямо В. Г. К. е приложена принудителна административна мярка на основание чл. 171, т. 1, б. „з“, „дд“ от ЗДвП. Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Обжалването на тези заповеди се извършва по реда на АПК, но по арг. от чл. 172, ал. 6 от ЗДвП подадената жалба не спира изпълнението на приложената ПАМ.

Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2, а именно - при всяко

положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

Доколкото специалният ЗДвП не регламентира основанията, при които съдът може да спре незабавното изпълнение на заповед по чл. 172, ал. 1 ЗДвП, приложими са общите такива по чл. 166, ал. 4 вр. ал. 2 АПК. Предпоставката, при която съдът може да спре допуснатото по закон предварително изпълнение – какъвто е настоящият случай с оглед на разпоредбата на чл. 172, ал. 6 ЗДвП, е възможността предварителното изпълнение да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда като тя може да бъде причинена само от нови обстоятелства – такива, които са се осъществили след издаването на акта. Факти и обстоятелства, които са пряко следствие на акта или които са се осъществили преди издаването на акта, са ирелевантни за основателността на искането. Доказателствената тежест за тези нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е на искателя.

Според правната теория, за значителни се преценяват вреди, които имат посочено материално изражение, а като трудно-поправими вреди, които касаят ценности като живот и здраве. Необходимо е да се докаже и високата вероятност за тяхното настъпване в патримониума на молителя. В настоящия случай искането за спиране се обосновава с вероятното настъпване на значителни вреди, изразяващи се в невъзможност за изпълнение на трудовите задължения, респ. лишаване от месечни доходи и прекратяване на трудово правоотношение с „Напредък“ ООД. В тази връзка от страна на жалбоподателя са ангажирани писмени доказателства - трудов договор № 146/03.04.2025 г. за назначаването му на длъжност „шофьор на товарен автомобил“, заповеди за командироването му, както и справка от НАП за актуално състояние на трудов договор. От същите е видно, че СУМПС е непосредствено свързано и необходимо за упражняване на правото на труд на В. К..

С оглед горното, като съобрази представените по делото доказателства и вида на наложената ПАМ – „временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 12 месеца“, съдът приема, че допуснатото по силата на закона предварителното изпълнение на процесната заповед ще причини на жалбоподателя значителни затруднения при осъществяване на правото му на труд, респ. възможност за прекратяване на трудовото му правоотношение с „Напредък“ ООД и липса на трудови доходи.

Въз основа на тези мотиви, съдът намира, че са налице законовите предпоставки по чл. 166, ал. 2 от АПК за постановяване спиране изпълнението на оспорения акт.

Воден от горното и на основание чл. 166, ал. 4 от Административнопроцесуалния кодекс, Административен съд-София град, III отделение, 44 състав,

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА допуснатото предварително изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-4332-004730 от 23.09.2025 г., издадена от И. В. Й. – полицейски инспектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“ - СДВР, до приключване на производството по оспорването му с влязъл в сила съдебен акт

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България 7-дневен срок от съобщението до страните.

Съдия:

